

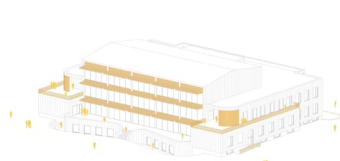

REKONVERZE LÁZNÍ NA KNIHOVNU PROSTĚJOV

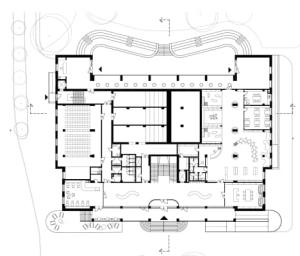
Hlavní myšlenkou při návrhu bylo uklidnit poněkud disharmonickou fasádu objektu a zachovat a podpořit genia loci v interiéru. Hned při vstupu do budovy je proto rozšířena původní vstupní hala a vytvořen vzdušný světlý prostor galerie, kde hlavní dekorativní funkci přejímají vystavená díla žáků zdejších škol. Pro výstup do druhého patra pak návštěvníka zaujme schodiště nasvícené denním světlem, navzdory jeho umístění ve středu budovy. Prim zde hrají zejména materiály (bílé teraco, sklo a leštěná měď), podporující lehkost výstupu, ale také užlechtilost objektu, coby „chrámu vědění“.

Hlavní sál, dříve bazénová hala, dnes oddělení dospělých, je navržen tak, aby maximálně využil výšku prostoru, ale za to bez ztráty genia loci. Nově je zde umístěn ohoz, který vytváří útulná zákoutí knihovny, ale stále dává najevo monumentalitu prostoru. Dřívější bazén je zde připomínán prohloubením v jeho dřívějších místech. Navzdory umístění v otevřeném prostoru je zde vytvořen příjemný útulný kout. Tato plocha tedy slouží primárně jako chill-out zóna, kterou však lze snadno vyklidit a využít i pro prezentační účely autorského čtení, či jiné kulturní akce.

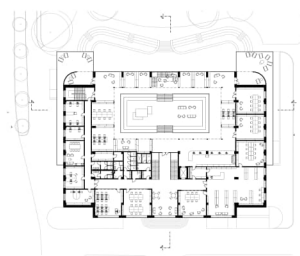
Exteriér je řešen velmi jednoduše pomocí bílé vroubkované fasády a stínícími prvky v barvě imitující matnou mosaz. Tato kombinace nebyla volena náhodně, ale z důvodu symboliky dřívější slávy města. Vroubkovaná omítka coby manšestr a úzké stínící lamely evokující jehly. Budova tak decentně reaguje na historii města jakožto významné centrum textilního průmyslu.

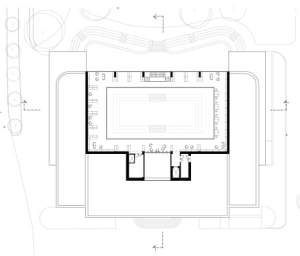
PŮDORYS 1.NP

PŮDORYS 2.NP

PŮDORYS 3.NP

PŮDORYS 1.PP

